

phạm đức nhì

**như thế
là tội ác
thơ**

Tủ Sách T.Vấn & Bạn Hữu
2016

Phạm Đức Nhì. Sinh năm 1952 Tại Kiến An, Hải Phòng. Cựu Sĩ Quan QLVNCH. Qua Mỹ năm 1993. Vượt biên. Hiện ở San Leon, Galveston, Texas.

... làm thơ là đem cái khối cảm xúc đầy ắp của mình trải lên trang giấy- bằng chữ, bằng kỹ thuật thơ- sau đó gởi đi khắp bốn phương trời với niềm mong ước là có ai đó (càng nhiều người càng tốt) đọc rồi hiểu được, chia sẻ được cái cảm xúc đó với mình . . .

Tranh Bìa : Trần Thanh Châu

Trình bày bìa : T.Vấn

NHU' THỂ LÀ TỘI ÁC

Thơ Phạm Đức Nhì

Tủ Sách T.Vấn & Bạn Hữu

Ấn bản điện tử

2016

©Tác Giả giữ bản quyền

Mục Lục

Tập Vẽ	02
Câu Trả Lời Chân Xác	06
Vì Thế Tôi Ra Đi 1	08
Vì Thế Tôi Ra Đi 2	12
Cô Gái Mặc Bệnh Giun	14
Quê Hương - Kẻ Đi Người Ở	18
Cô Gái Làng Chơi Kênh Kiệu	22
Bài Thơ Không Tựa	26
Bờ Vãn Quá Xa	36
Một Chút Tâm Tình	40

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

TẬP VẼ

Thuở bé
thầy giáo thường khen em
có hoa tay, vẽ nhanh, vẽ đẹp
chỉ vài nét
là có hình người
muông thú, cỏ hoa

Thế mà mấy năm qua
em luôn bị điểm 2 môn vẽ
chăm chỉ, miệt mài
tính em vẫn thế
chứ có đâu biếng nhác, ươn hèn

Nhớ hôm vẽ cờ búa liềm
em đã ngắm kỹ
từng đường cong nét thẳng
em cũng ướm thử
từng đoạn dài đoạn ngắn
nhưng đến hết giờ
em vẽ cũng vẫn ...sai

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Đưa lưng cho thầy quất mấy roi
em ngỡ
liềm cứa thịt da em rách
thước kẻ thầy đánh vào tay
em tưởng
búa đập xương em dập nát

Một hôm khác
lớp em vẽ hình Lê- Nin
em hét nhìn thẳng lại nhìn nghiêng
để ý từ chòm râu
sóng mũi

Nhưng lạ chưa!
Lê – Nin của em vào cuối buổi
trông cứ như đang múa vuốt
nhe nanh
xem bài em
thầy giáo giật mình
đánh em ngã lăn giữa lớp

Hôm vẽ Bác Hồ
lòng em hồi hộp
thầy đứng bên em
chẳng phút nào rời
thầy nhắc em
Bác nhân đức yêu người
thầy sánh Bác

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

với vua Hùng dựng nước

Em cố vẽ theo lời thầy
nhưng không sao vẽ được
tay chén chè tàu
tay ly rượu Vốt- Ka
Bác Hồ của em
trông gian ác
điều ngoa
em lại bị thêm trận đòn
tím bầm thân thể

Bản đồ nước Việt Nam
một hôm em đang vẽ
này biển
này sông,
này rừng núi
ruộng vườn
này những thành phố quê hương
em đặt hết tâm hồn
vào trang giấy nhỏ

Thầy đứng sau lưng
cầm cây cọ đỏ

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

bôi kín tấm bản đồ tổ quốc em yêu
đỏ biên
đỏ sông
đỏ những đê điều
đỏ phố
đỏ phường
đỏ hết cả núi rừng
nương rẫy

Em bỏ ngôi trường làng
ra đi từ dạo ấy
lang thang như một khách giang hồ
Ôi! Nhớ làm sao
những lần tập vẽ ngày xưa
Ồ! Giá trường em
giờ có thầy giáo mới

Em sẽ chạy về ngay
không để lỡ một ngày
một buổi
ngồi vào hàng ghế ngày xưa
thầy đang dạy những câu hát mẹ ru
còn em
háo hức
chờ đến giờ tập vẽ.

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

CÂU TRẢ LỜI CHÂN XÁC

Một bác sĩ khám tử thi
thấy rất lạ kỳ
có những xác người trái tim nát vụn
có những xác người trái tim chai cứng
và có cả những xác người
không có trái tim

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Bác sĩ
trong phòng mổ
suốt mấy ngày đêm
nát óc
không có câu trả lời thỏa đáng

Một sớm mai trời trong
rực nắng
thần thờ
ông mở cửa bước ra sân
ngước lên cao
như muốn hỏi trời xanh
bỗng thấy nổi bật trên nền vải đỏ
phất phơ trong gió
một ngôi sao vàng.

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

VÌ THẾ TÔI RA ĐI 1

Bước chân xuống thuyền
coi như ngồi vào chiếu bạc
một còn một mất
tôi đặt cả cuộc đời mình

Có thể lát nữa đây
tôi sẽ lên đênh
trên biển cả
hướng về một bến bờ xa lạ
tìm lại cuộc đời

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Cũng có thể
chỉ lát nữa đây thôi
tôi sẽ thấy mình nằm trong ngục tối
chân bị cùm
tay bị trói
bắt đầu chuỗi ngày
tra tấn tù đày

Nhưng tôi tin
con người
có rũi
có may
tôi cũng tin
người ngay
trời không nỡ phụ
nên nhìn lại lần cuối
những đường xưa
phố cũ
tôi bước đi
lòng xao xuyến
bồi hồi

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Ôi! Tổ quốc bất hạnh của tôi
giải đất hình chữ S
mà trên ấy tôi yêu tha thiết
từng nắm đất
ngọn cỏ
con người
đến những dòng sông lững lờ trôi
bảo sao lúc thuyền ra khơi
tôi chẳng rơi nước mắt

Giá ngay ở đây
tôi được cầm súng
một còn
một mất
với quân thù
thì dù ở bên kia trái đất
phú quý vinh hoa
tôi vẫn chối từ

Ngày mai
trên nước Mỹ tự do
nếu có ai hỏi
“Cần giúp đỡ gì? “
tôi sẽ nói

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

“Hãy cho tôi
một chỗ đứng trong đoàn quân
tiến về Sài Gòn”

Bút của tôi chưa mòn
tôi cũng một thời cầm súng
thì tôi sẽ xông vào chiến trận
với cả hai thứ vũ khí trên tay

Trước mắt tôi
giữa trời Sài Gòn
phất phới bay
cờ vàng ba sọc đỏ
có bao người thân
mặt mày rạng rỡ
đứng đón tôi về
và tôi lại buông súng
viết tiếp những vần thơ
ngợi ca cuộc sống

1984

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

VÌ THẾ TÔI RA ĐI 2

(Người tù cải tạo trở về)

Chạm tay vào phin cà phê
con đã léo nhéo
“Bố uống ít thôi!
Còn để tiền mua gạo.”

Cho tay vào túi áo
định moi điều thuốc lá
vợ đã cản nhằn
“Ông hút vừa chứ!
Còn để tiền mua cái ăn.”

Trước khi vào mâm cơm
vợ bầm vai thì thầm
“Minh ăn rau luộc chấm mắm
có tí bạc nhạc bò kho măn
nhường cho con
kéo nó còi xương.”

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Tôi lên giường
sờ l. vợ mum múp
vừa dợm kéo quần
vợ hất tay ra
“Để tôi ngủ lấy sức
mai còn đi thủy lợi.”

Ôi! Quê hương khốn nạn của tôi!
vì nổi gạo
phải nhịn cà phê
vì tí thức ăn
nhịn thêm thuốc lá
sợ con còi xương
lại đành nhịn thịt
những nổi khổ nhục
thôi thì còn cố cắn răng chịu đựng
nhưng đến l. vợ cũng phải nhịn thềm
thì quá lắm

Và thế là bất kể tội tù
sống chết
tôi dẫn vợ con vượt biên.

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

CÔ GÁI MẮC BỆNH GIUN

(Có người nhắc tôi: “Đừng gửi tiền về Việt Nam nữa. Làm thế là hà hơi tiếp sức cho chế độ cộng sản đang lụi tàn.”)

Di cư vào nam được mấy năm
em gái tôi *mắc bệnh giun*
ăn uống vào người
giun moi rúc hết
bụng ỏng
da vàng
mông teo đét
thỉnh thoảng lại cúi gập người
gào khóc đên toát mồ hôi
vì đau đớn

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Ông già bà cả trong xóm
mách bảo loại thuốc nào
bố mẹ tôi cũng tìm mua
nhưng rồi đành tạm thua
lũ giun vẫn còn đó
và em tôi khôn khổ

Có miếng ngon
cả nhà bớt bụng
bớt mồm
nhường cho con bé
có lần bố gắt giọng với mẹ
“Cứ cho nó ăn nhiều vào!
Chỉ tổ béo mấy con giun.”
nhưng rồi nhìn đôi mắt
đen nhánh
van lơn
không ai nỡ
để nó thèm
nó đói

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Sát bên nhà có một bà đứng tuổi
một hôm
thấy em tôi tiều tụy
gầy gò
tay chân khăng khiu
ngực lép
bụng to
chỗ miệng nói qua:
“Muốn giết lũ giun khôn kiếp
phải cắt ngay nguồn lương thực
Không có ăn
con gì không chết?”

Tôi có thương xót gì loài ký sinh
ham ăn ngon
ăn nhiều
ăn bám
nhưng tiêu diệt chúng
với tôi
không nhằm phục thù
rửa hận
mà để cứu người
đem lại sức khỏe
nụ cười
cho cô em gái

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Tôi tin
rồi nhân tài trên thế giới
sẽ tìm được phương cách giết giun
mà không phải giết luôn
người bệnh

Nhưng trong khi chờ đợi cái ngày ấy đến
chúng tôi những người cha
người mẹ
người anh
***quyết không nỡ tự tay cắt đứt mạch sống
của con em mình***
thôi thì mặc kệ đời dị nghị
miễn sao lòng không thẹn với chữ Nghĩa
chữ Nhân

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhĩ

QUÊ HƯƠNG, KỂ ĐI NGƯỜI Ở

*Viết sau khi đọc Những bài thơ của Đỗ Trung
Quân mới xuất hiện trên Tiền Vệ*

Mấy câu thơ của một ông thợ hút tóe ở Đồ Sơn:

“Thiên đình còn đang thối
Hạ giới thom làm sao?
Bất cứ địa phương nào
Sờ vào đâu cũng thối”

Mấy câu thơ của một nhà thơ trẻ trong ngày Thơ
Nguyên Tiêu

“Quê hương là chùm khế ngọt
Ai cao thì hái được nhiều”

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Ngày xưa anh hát:
“Quê hương là chùm khế ngọt”
sao bây giờ cắn quả khế nào
anh cũng che mặt bảo...chua?

Có phải tại ngày xưa khế chua
nhưng muốn được lòng người anh yêu (1)
anh nói bừa là khế ngọt?
Hay tại sống với kẻ vô tình
lâu rồi khế ngọt cũng thành chua?

Ngày xưa anh hát:
“đường đi học
con về rợp bướm vàng bay”
giờ sao chỉ thấy
rợp trời bay cờ đỏ?
có phải tại ngày xưa
anh thổi phồng con số?
hay tại bướm vàng...
sợ cờ đỏ bay đi?

Anh còn hát về
con diều biếc
con đò nhỏ
chiếc cầu tre
cả hàng cau đầu hè
hoa trắng xóa

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

như muốn nài nỉ:
“Người Việt ơi!
Bỏ quê hương đi
sao nữa!”
Nhưng những thứ ấy
làm sao đổi được áo cơm
và một chút tự do
để sống
cuộc sống của con người?

Có những khung cảnh bình thường
gần gũi lâu ngày
thành thân thương
có người gọi là quê hương
có người gọi là kỷ niệm

Tôi tên lái buôn liêu lĩnh
một lần
đem hết kỷ niệm của đời mình
đổi lấy hai chữ tự do
rời ngày lại ngày
lênh đênh trên con thuyền viễn xứ
kỷ niệm hiện về
lòng quặn thắt nhớ thương

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Nhưng bù lại
tôi có thể ung dung
hát mấy bài ca
ngâm mấy vần thơ
mà ở quê hương
người ta cho là đồ quốc cấm

Còn người ở lại
được sống giữa lòng kỷ niệm
không bôn chôn khi trời nắng
chẳng ray rút lúc trời mưa
nhưng cần phải quả khế chua
lắm khi phải gượng cười
nói là khế ngọt

(1) nhưng lại không yêu anh

(Viết tại Đồ Sơn sau Tết Canh Dần 2010)

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

CÔ GÁI LÀNG CHƠI KÊNH KIÊU

(Viết sau khi đọc *Bùi Tín & Tôi* của Đỗ Xuân
Tê)

Làm đi như Con Tư Gò Vấp
mỗi lần đi khách
được chia tiền chỉ vừa đủ tô bún riêu
làm đi như Thúy Kiều
“Đĩ có tàn, có tán
đĩ có hương án thờ vua.” (1)
dù bỏ nghề
cũng đều mang tiếng là *đã từng làm đi*

Tôi có quen
mấy cô bán bar cho Mỹ
hết chiến tranh
trở lại cuộc sống thiện lương
lấy chồng đẻ con

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

vợ hiền dâu thảo
việc nhà chu toàn
bán buôn tần tảo
nuôi con nên người

Con trai
có nghề nghiệp hẳn hoi
con gái
quyết không để đi vào vết xe mình đã đổ

Với chòm xóm
biết phận mình
khi gặp gỡ
nói năng khiêm tốn
cư xử nhún nhường
cô bác đều thương
không ai nữ nhắc đến quăng đời xưa cũ

Tôi cũng biết một cô gái
gọi tú bà bằng Má đã lâu
tám nghề bảy chữ (2) thuộc lầu
lại có nhan sắc
nên được cưng chiều hết mực

Nhưng đời có ai ngờ được
một hôm
cô trốn khỏi lầu xanh
rời đi khắp nơi

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

bằng miệng lưỡi của mình
kể tội tú bà
và đám ma cô gian ác

Những mảnh lời
thủ thuật
người ngoài không thể biết
cô “nằm trong chăn nên biết chăn có rận” (3)
vạch ra
riêng chuyện đời mình
cô nói hơi... quá đà.

Này cô gái
đang trên bước đường phiêu lãng
tôi kính phục cô ở lòng dũng cảm
quyết bỏ nghề xưa
cái nghề xấu xa
đê tiện
để sống đời lương thiện

Chúng tôi
dang rộng đôi tay
đón cô về
dựng xây đời mới
và cảm ơn cô
đã lên tiếng nói
cảnh báo lớp trẻ ngây thơ
về nỗi tủi nhục ê chề

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhĩ

cô đã trải qua

Nhưng xin cô đừng hờm mình
lên mặt trung trinh, tiết liệt
ví mình với Hoa Xuyên Tuyết (4)
nghe chướng lắm, cô gái ơi
Hãy nhớ lại xem!
Có phải cô cũng một thời
Làm đi?

Chú thích:

(1) Từ câu đối của Nguyễn Khuyến tặng cô Tư Hồng :

Có tào, có tán, có hương án thờ vua,

danh tiếng lẫy lừng trong bốn bể

Cũng biển, cũng cò, cũng sắc phong cho cụ,

chị em hò ể mấy lăm người

Dân miền bắc thêm hai chữ **đĩ** vào và dùng như
một câu tục ngữ để ám chỉ những cô, bà làm đi
hạng sang:

Đĩ có tào, có tán, dĩ có hương án thờ vua

(2) “Vành ngoài bảy chữ, vành trong tám nghề”,
Truyện Kiều, Nguyễn Du

(3) Tục ngữ

(4) Hoa Xuyên Tuyết, Bùi Tín

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

BÀI THƠ KHÔNG TỰA

*Tự do như muối
hạnh phúc như đường
khi còn đang ăn đủ miếng ngọt miếng ngon
khó thấy được giá trị của hạt đường hạt muối*

Tôi sống ở miền nam
nhìn dòng đời trôi nổi
nở lại tàn
bao nhiêu mùa hoa

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

hai nền Cộng Hòa
một cuộc chiến tranh dài dẫm máu

Tôi đã dóc lòng chiến đấu
bảo vệ tự do
dưới lá cờ
nền vàng ba sọc đỏ

Tiếc thay trong đội ngũ
chúng tôi có hơi ít
những Ngô Quang Trưởng , Nguyễn Khoa Nam
mà lại khá nhiều
Nguyễn Vĩnh Nghi, Nguyễn Văn Toàn
nên lính mất niềm tin
dân chán nản
những kẻ có lòng
lắc đầu ngao ngán

Rời nước Mỹ đồng minh
xưa là bạn
nay trở mặt lọc lừa
quên lời hứa năm xưa
bỏ mặc “tiền đồn của thế giới tự do”
thất thủ

Kẻ thù đưa tôi lưu đày biệt xứ
rời khua chiêng gióng trống ăn mừng

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Đám trí thức
sinh viên
học sinh
xưa trốn vô bung
mơ một thiên đường
trên trái đất
nay ngồi trên khán đài
nghếch mặt
“Thiên đường
đang ở trong tầm tay”

Má Hai
xưa đào hầm nuôi cán bộ
nay hớn hở
“Tụi nó dĩa
mình chắc có tương lai”

Bà Tám
con chết trận Đồng Xoài
hí hửng lãnh bằng
Gia Đình Liệt Sĩ

Những nhà soạn nhạc
nhà văn
nhà thơ
xưa chống “cuộc chiến tranh phi lý”
(đâm sau lưng người lính Cộng Hòa)
nay chìa bút ra

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

xin viết bài
ngợi ca chế độ mới

Đám thanh niên
xưa trốn chui trốn nhủi
ở hậu phương
xanh mặt
khi nghe nhắc tới chiến trường
nay tự nhận
đã yêu thầm cách mạng

Những người dân bình thường
xưa gặp lính
khi ghét khi thương
lúc buồn ngồi chửi đồng
“Tao chửi cả thằng Tổng Thống
xá gì lính tráng tụi bay”

Nay cũng ngậm ngừng
vỗ tay
nhưng mắt nhìn quanh
lắm lét
họ chưa có câu trả lời dứt khoát
muốn đợi một thời gian

Sau vài năm
cuộc hôn nhân qua tuần trăng mật

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

đã đầy nước mắt
và những tiếng nấc nghẹn ngào

Đám trí thức vô bụng năm nào
tức giận thấy mình bị bội phản
buông lời phản kháng
kẻ vô khâm Chí Hòa
người bị quản thúc tại gia
đuổi gà cho vợ
thiên đường ước mơ sụp đổ

Má Hai
đã quen dần với bo bo
với sắn
với khoai
như người dân miền bắc
những cán bộ
xưa má nuôi trong hầm bí mật
đã ra lệnh bắt má mấy lần
má làm không đủ ăn
lấy lúa đâu đóng thuế

Bà Tám
ôm tám bằng Gia Đình Liệt Sĩ
bụng đói meo
làng trên xóm dưới
ai cũng nghèo
tình người

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

hiếm hơn hồi đó
bà ra mộ con
ngồi nhỏ cỏ
khóc thầm

Những văn nhân
một thời phản chiến
biện minh “ngộ biến tòng quyền”
cố o ép trái tim
“cho giống môn đồ của Lê-Nin
Kác-Mác”

Nhưng với văn thơ
với nhạc
quen phóng túng tự do
sao chịu nổi gông xiềng
lại tiếc những ngày
trời rộng thênh thang
múa bút

Đám thanh niên hèn
khoác lác
tưởng được chế độ mới tin dùng
bị đi lao động quốc phòng
thanh niên xung phong
làm việc không công
nơi rừng sâu nước độc
cháy da vàng mắt

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

đói lòng

Những người dân
xưa chửi vung chửi vít
nay im thin thít
chẳng dám hé môi
một số kẻ lữ lời
bị đi “tù không án”

Khi cán bộ xung tưng bác Hồ
ca ngợi Đảng
họ cao giọng hoan hô
vỗ tay thật to
nhưng bụng thâm ao ước
được sống lại những ngày xưa cũ

Sau ba mươi tháng tư
đón đau tủi hổ
là gia đình người lính Cộng Hòa
kẻ bị cướp nhà
người bị cướp đất
con bị đuổi học
vợ mất sở làm
chồng đi tù biệt tăm
đi họp
cán bộ mĩa mai nhiếc móc
ra đường

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

bị lờm dợc nguýt ngang

Đến khi ruộng vô tập đoàn
gạo vãi sữa đường
bán theo tiêu chuẩn
nhà máy công ty hăng xưởng
trở thành quốc doanh
công an khu vực
đầy quyền hành
thực thi chính sách nhân hộ khẩu
người dân chịu đời không thấu
mà chẳng dám than vãn kêu ca

*Bấy giờ
gia đình người lính Cộng Hòa
mới nhận được
những tia nhìn thiện cảm
nghĩ đến con
đến chồng
đến cha
trong nhà tù cộng sản
họ hãnh diện ngẩng đầu*

Hôm nay
giữa trời cao
được thấy lá cờ vàng ba sọc đỏ
phất phới bay trong gió
tôi muốn khóc thật to

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

tôi muốn hét lên
“Đây hạnh phúc ! Đây tự do!”
mà thuở nào
tôi đã buông tay đánh mắt
để phải chôn thảng năm tươi đẹp nhất
của cuộc đời
trong các trại tù
rải rác khắp nơi
trên đất nước

Họ hàng tôi
đồng bào tôi
những ai không đi được
mấy chục năm trường
gánh chịu đau thương
uất hận tủi hờn
nhìn quê hương tan nát

Mẹ Việt Nam ơi!
Những đứa con lưu lạc
đã nhận rõ lỗi lầm
đang đấu tranh âm thầm
cho một ngày quang phục

Sẽ còn nhiều khó nhọc
để dành lại giang san
từ tay bọn cộng sản tham tàn
nhưng kìa!

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Phát phối bay trong gió
vẫn như ngày nào
lá cờ vàng ba sọc đỏ
mà sao hôm nay
chính nghĩa sáng ngời
chẳng cần một lời
luận bàn lý giải

Tôi đứng lặng nhìn
lòng khoan khoái
lá cờ vẫn còn đây
thì quê hương ơi!
Sẽ có một ngày!

Chú Thích: Bài thơ có tựa là Lá Cờ Chính Nghĩa nhưng năm 1996 còn dốt về computer nên khi copy rồi paste vào mail để gửi đi vô tình cái tựa biến mất. Nhưng như thế với người đọc thơ lại là điều hay. Mạch thơ không bị lộ; đọc đến cuối bài tứ thơ sẽ tự hiện ra. Chính vì thế xin được chọn cái tựa Bài Thơ Không Tựa như một số khá nhiều trang web đã đăng bài thơ.

(Viết tại San Leon sau khi dự lễ dựng kỳ đài tại Houston 1996)

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

BỜ VÃN QUÁ XA

(Tặng bạn thơ Trịnh Anh Đạt và cô vợ người Hoa)

*Trịnh Anh Đạt, một nhà thơ chưa vào Đảng,
chưa vào Hội Nhà Văn nhưng đã đoạt
nhiều giải thưởng thơ giá trị ở Việt Nam, lúc
sang Mỹ dự đám cưới con gái có điện
thoại hỏi tôi “Chiến tranh đã khép lại hơn 30
năm mà sao người Việt hải ngoại
vẫn còn nhiều ác cảm, vẫn đối đầu với những
người Cộng Sản ?”*

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Tôi, người lính Lữ Đoàn 1 Nhảy Dù
năm 75, 29 tháng tư
khi đoàn tàu chở đơn vị tôi
chuẩn bị rời Vũng Tàu
hướng ra Đông Hải

thương cha mẹ già, đàn em đại
tôi bước lên bờ
ở lại quê hương

Nhưng cha mẹ già chưa được gặp
cũng chưa thấy mặt đàn em
các anh
những người chiến thắng
súng dí sau lưng
đẩy tôi vào trại tập trung

Rời bằng những lời dối trá
trái tim vô tình
tia nhìn thù hận
các anh cướp mắt của tôi
những tháng năm đẹp nhất cuộc đời

Tôi có người bạn
đói lòng moi mấu củ khoai

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

các anh đập nát xương bàn tay
mãi mãi mang thương tật

Một người khác
lâu ngày thềm thịt
chụp vôi con nhái bên đường
bỏ vào mồm nuốt chửng
báng súng AK
các anh lao vào ngực
vào bụng
cho đến khi con nhái phòi ra
con nhái
lúc vào màu xanh
lúc ra thành màu đỏ

Tôi trở về
trên đôi nạng gỗ
nhìn nhà dột
cột lung lay
cha chết đọa đày
các em tứ tán
mẹ tuổi già
sức yếu
vẫn giải nắng dầm sương
tôi cần răng lia bỏ quê hương
tìm sự sống

Trở về thăm quê mấy lần

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

trên đường từ Nam ra Bắc
tôi cũng đôi khi nếm được
chút dư vị của chiến tranh

Tôi gặp cả thương binh
từ hai phía
kẻ chống nạng
người ngồi xe lăn
kẻ mất tay
người sẹo đầu
vẹo cổ

Họ buồn tủi
vì phải sống đời nghèo khổ
nhưng không thấy ai
lên tiếng oán hờn
với họ
giữa chiến trường
“Chuyện thường tình mũi tên hòn đạn.”

Ở Mỹ
tôi quen hai vợ chồng người Hoa
vợ cô giáo
chồng luật sư
yêu nhau tha thiết

Nhưng định mệnh trớ trêu
oan nghiệt

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

cô vợ bị hiếp dâm
ít lâu sau đẻ thằng con
đen như cột nhà cháy

Anh chồng ôm mặt
khóc như điên như dại
chạy ra khỏi phòng sanh
vợ tay nắm chặt thành giường
ngát lịm

Trở về nhà
cô vợ trẻ người Hoa
đã có thể gạt nước mắt
cho đi đưa con khác màu da
để mỗi ngày người chồng
khỏi thấy vết thương lòng
bị chà đi
xát lại

Nhưng các bạn tôi
làm sao có thể
chặt bỏ bàn tay của mình?
làm sao có thể
cắt bỏ lá phổi của mình?
nên mỗi lúc trở trời
đau đớn

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

lại nhớ đến các anh

Không giống những thương binh
(mũi tên hòn đạn vô tình)
các bạn tôi mang thương tật
bởi đôi tay độc ác
bởi trái tim độc ác
của các anh

Sau chiến tranh
đôi xử với những người ở bên kia chiến tuyến
nhưng cùng tiếng nói
màu da
biết bao phương cách đưa ra
các anh chọn phương cách tàn độc nhất

Các anh đã tự đào dòng sông ngăn cách
nay lại ngồi chễm chệ trên bờ
í ới vậy chúng tôi qua
tiếc rằng..... **bờ vẫn... quá xa.**

*Viết xong tháng chạp năm Canh Dần (tháng 1
năm 2011)*

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

MỘT CHÚT TÂM TÌNH

Một người bạn chuyển cho tôi bản tóm tắt bài nói chuyện của Tiến Sĩ Nguyễn Văn Lương. Sau đó lại thấy rất nhiều người trên nhiều diễn đàn khác nhau phụ họa. Bèn viết bài thơ cho đỡ ngứa ngứa.

Phạm Đức Nhì

Ngày 30-4-2012, Tiến sĩ Nguyễn Văn Lương, chuyên gia kinh tế tài chánh tị nạn 1975 tại Hoa Kỳ đã phát biểu và thảo luận về chiến dịch ngừng du lịch Việt Nam, ngừng gửi đô-la Mỹ (hay còn gọi là chiến dịch xiết kiềng hời) trên mạng PALTALK nhân dịp tưởng niệm ngày Quốc hận 30-4. Bài phát biểu được tóm tắt thành 7 điểm:

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Đồng bào hải ngoại tị nạn không du lịch Việt Nam

Dừng việc gửi tiền kiều hối quá mức về Việt Nam (chỉ gửi hạn chế không quá \$50/tháng)

Tắt chay hàng hóa nhập cảng từ Việt Nam

Không ủng hộ, quyên góp cho các tổ chức tôn giáo, từ thiện, danh nghĩa tại Việt Nam

Vận động chính phủ quốc gia nơi đồng bào cư trú ban hành đạo luật cấm gửi tiền và du lịch Việt Nam

Du lịch và gửi đô-la Mỹ về Việt Nam là PHẢN QUỐC!

Du lịch và gửi đô-la Mỹ là nuôi chế độ VC sống lâu thêm!

“Con ơi!

Đây là cây vàng

nhà mình có bốn chỉ

sáu chỉ kia mượn của bà con

lay trời chuyến này con đi trót lọt

qua đó gắng đi làm

gởi tiền về trả nợ nghe con”

Đó là hậu cảnh vượt biên

không đủ vàng

không đủ tiền

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

nên nhiều gia đình
phải chấp nhận hy sinh
người đi
kẻ ở

Với những người tù cải tạo
may mắn sống sót trở về
bị công an quản chế khắc khe
sống những tháng ngày
khó khăn
thiếu thốn
khi được chương trình HO phỏng vấn
rồi lúc vui mừng bước lên phi cơ
“miếng khi đói
gói khi no”
không khỏi băng khuâng
nghĩ đến ân nghĩa
của bao người đã ra tay giúp đỡ

Có thể nói
hầu hết người Việt Nam
đang sống tự do
nơi hải ngoại
đều ít nhiều mắc nợ
người ở lại
món nợ ân tình

Tôi cũng từng ngồi trên thuyền lênh đênh

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

giữa mênh mông biển cả
phía trước
chưa thấy đâu bờ bên
sau lưng
tiếng rên siết của quê hương
và gánh nặng gia đình

Khi được nước Mỹ tạm dung
dù lòng háo hức
không dám mon men
đến cổng trường đại học
bởi nơi quê nhà
còn bà mẹ già
và một lũ em
từng giờ từng phút ngóng tin

Thế rồi
lúc trên bờ
khi xuống biển
những công việc nặng nhọc
nguy hiểm
Mỹ đen le lưỡi
Mỹ trắng lặc đầu
tôi vẫn liêu lĩnh xông vào

Hai vợ chồng sớm chiều lam lũ
mặc quần áo Goodwill (1)
đi xe cũ

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

tháng tháng tần tiện chắt chiu
khi có được ít nhiều
gởi về Việt Nam “trả nợ”

Tôi đã góp sức
xây được ngôi nhà thờ tổ
chu cấp
để các em
phụng dưỡng mẹ già
đến khi mẹ thất lạc đi xa
mò yên
mả đẹp

Rồi trong gia đình
khi cười
lúc khóc
lại cũng anh Việt kiều
lặng lẽ mở hầu bao

Mấy đứa em năm nào
lội suối băng rừng
nuôi anh cải tạo
giờ thỉnh thoảng kể lại chuyện xưa
(nhắc khéo)
xin anh chút vốn làm ăn
và còn biết bao chuyện trách nhiệm

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

nghĩa ân
không thể làm ngo
từ chối

Bỗng đọc lời các anh kêu gọi
lòng thấy hoang mang
cứ ngỡ mình đọc nhầm
“Đừng gọi tên về Việt Nam
gọi tên về Việt Nam là phản quốc.”

Các anh nói chắc như đinh đóng cột
Xiết Chặt Kiều Hối
chế độ cộng sản sẽ tiêu tan
nhưng nhìn kỹ Bắc Hàn
tôi thấy
hình như không phải vậy

Hơn 60 năm nghèo đói
khoai sắn cũng không đủ ăn
hạn hán lụt lội mỗi năm
phải ngửa tay
nhận gạo
bột mì
của Liên Hiệp Quốc

Phố phường lụp xụp

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

đường sá sơ sài
chính phủ lại làm oai
thắt lưng buộc bụng
để chế bom nguyên tử

Hết cảm vận lại phong tỏa
dân đen như lũ nô lệ khốn cùng
nhưng chế độ vẫn vững như thành đồng
không lay chuyển

Không phải vì Bắc Hàn
không có người quả cảm
cũng không phải người Bắc Hàn
không thích dân chủ
nhân quyền

Nhưng ở cái xứ mà mỗi tấm bánh
mỗi chén cơm
đều được đong đếm
và phân chia
vô cùng nghiêm ngặt
một lời bình phẩm chân thật
một thái độ bất mãn vô tình
đủ để bị bớt phần ăn
cũng có nghĩa là sắp mất luôn cuộc sống

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Nếu “câu kết”
“âm mưu”
“bạo động”
không những mất mạng mình
mà còn khốn khổ dòng họ
gia đình

Cho nên
những người bất đồng chính kiến
thường phải ngậm miệng
hoặc chết cô đơn lặng lẽ
trong các trại giam

Kinh tế Việt Nam
những người còn nặng lòng với quê hương
nghĩ đến đều rất buồn
bởi nó què quặt và yếu kém

Nhưng so sánh với Bắc Hàn cộng sản
dân Việt còn đỡ khổ hơn
chẳng phải do được chính quyền cộng sản xót
thương
mà là nhờ đám Việt kiều
và tiền đô của họ

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Hàng tỷ đô la mỗi năm
lưu chuyển qua các cửa hàng
các chợ
hàng hóa
dịch vụ
đến tay cả mấy chục triệu người

Kinh tế thị trường lên ngôi
chế độ tem phiếu
đã không còn chỗ đứng
mất số gạo
không còn là nỗi lo thót bụng
cứ có tiền
gạo sẽ được chở đến tận nhà

Anh công an khu vực
vẫn đôi mắt điều hâu rình mò
nhưng móng vuốt
không còn sắc bén
như những năm trước đó

Nhiều người đã vượt qua nỗi sợ
cát lên tiếng nói lương tri
Cù Huy Hà Vũ
Blogger Điếu Cày
Lê Thị Công Nhân

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Huỳnh Thục Vy
rồi tiếng súng của Đoàn Văn Vươn
làm rúng động bọn cường quyền cướp đất

Dĩ nhiên trong mỗi người họ
đều đã có tinh thần bất khuất
dòng máu anh hùng
của Bà Triệu
Bà Trưng
của Trần Hưng Đạo
Quang Trung
Lê Lợi

Nhưng cái môi trường xã hội
do dòng kiêu hởi tạo ra
(dù họ không trực tiếp nhận đô la)
đã cho họ thêm niềm tin và lòng can đảm

Cũng như các anh
tôi chẳng có tí nào thiện cảm
nhìn những Việt kiều huênh hoang
về Việt Nam
chỉ để khoe của
trai gái
và bóc phét

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Và như các anh
tôi cũng điên tiết
nhìn họ ôm tiền về đầu tư
để rồi bị lừa
vừa mất của
vừa mang tội tiếp tay cho kẻ ác

Nhưng còn biết bao người khác
có tội tình gì?
chẳng lẽ một người lỗi làm
là “tam tộc tru di”?
có vài con sâu
là phải chặt cả vườn cây ăn trái?

Có thể ngày xưa
các anh có chức có quyền
nên khi đất nước ngã nghiêng
gia đình được ưu tiên
di tản

Cũng có thể các anh may mắn
có người quen
người thân
trong hải quân
không quân
nên những ngày cuối tháng tư
gia đình được tàu thủy phi cơ

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

đưa ra hạm đội

Giờ đây
ông bà
cha mẹ
vợ con các anh
đang xên xang
trên vùng đất mới
chùm khế ngọt ngày xưa
với các anh
nay bỗng nhạt phèo

Quen sống xa hoa
các anh đã quên
đại đa số dân Việt vẫn rất nghèo
không phải
vì thiếu khả năng
cũng không phải
vì lười biếng
mà vì phải sống
dưới chế độ độc tài
độc đảng
tham nhũng
bất công

Dốt nát ngu si
nhưng được đảng chống lưng

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

cũng quyền cao chức trọng
thông minh tài trí
mà không quỳ dưới lá cờ búa liềm
cầm tấm thẻ đảng viên
cũng chỉ là phó thường dân nam bộ

Dây mơ rễ má đến chế độ cũ
như gia đình chúng tôi
sẽ buôn thúng bán bưng
làm rầy làm ruộng suốt đời

Bởi thế ở Mỹ
chúng tôi bán mồ hôi
cần cù tay chân xóc vác
cố gắng để vợ con đủ ăn
đủ mặc
và có chút tiền để dành
thỉnh thoảng gửi về gia đình
cứu đói

Thôi thì mặc kệ các anh chửi bới
chúng tôi cứ cư xử thuận lẽ trời
mình đang sống kiếp người
đâu nở để thân nhân sống đời
súc vật

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Lúc này bà mẹ vợ của tôi
mỗi khi trái nắng trở trời
miệng già nuốt cơm không vô
có thể cầm ly sữa en- sua (ensure)
nhắm nháp cho đòi bớt khổ

Năm ngoái
thằng cháu sung ruột phải mổ
chưa có tiền dúm vào tay bác sĩ
y tá
tới bệnh viện
ôm bụng nằm ngoài hành lang
nếu không có cú điện thoại khẩn cấp gọi sang
và nếu tiền đô về không kịp
chắc giờ này
nó đã nằm yên
dưới ba tác đất

Biết bao cô gái
đang tuổi hoa niên thơ dại
gia đình bị dồn đến chân tường
phải cầm nhà
bán vườn
đút lót cho chính quyền cộng sản
để được trần truồng đứng xếp hàng
cho đám đàn ông ngoại quốc
xăm xoi tìm mua
như mua một mớ cá

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

mớ tôm

Có cô lọt vào tay một gã Đài Loan
gia đình “tam đại đồng đường”
cha con ông cháu ở chung một nhà
nó mua cô về
không phải để làm vợ
mà là làm đầy tớ
và làm đĩ

Quần quật suốt ngày không nghỉ
đêm đến thân gái ngọc ngà
lại chịu ba đời chúng nó dày vò
hết ông, con rồi đến cha

Nếu không có những đồng đô la
chúng tôi đổ mồ hôi
sôi nước mắt
gởi về
con cháu chúng tôi chắc phải cầm nhà
bán vườn
đút lót bọn cầm quyền
để trần truồng đứng xếp hàng
cho đảng cộng sản Việt Nam
gởi ra nước ngoài làm ...đĩ

.....

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Bây giờ
gởi tiền về Việt Nam
mỗi trăm đô
chỉ tốn hai đô cước phí

Nhưng nếu đạo luật
mà các anh đề nghị
được chấp thuận và ban hành
tiền chúng tôi
sẽ phải lén lút
chạy loanh quanh
trước khi về nước

Có thể dân Thái Lan, Kăm Pu Chia,
Hồng Kông, Trung Quốc
sẽ đứng trung gian chuyển ngân
sẽ tự ý ấn định mức hoa hồng
20, 50, 100 phần trăm
hoặc nhiều hơn nữa

Lúc ấy hàng triệu con thịnh nộ
sẽ đổ lên đầu các anh
dù tóc bạc trắng
hay mới hoa râm
mặc áo vest
thắt cà-vạt
bảng tên trước ngực
bằng nọ cấp kia

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

người ta sẽ chẳng ngại ngừng gì
mà không ném vào mặt các anh
cà chua trứng thối

Tôi không thích làm thơ
“cho phải đạo”
lúc hoan hô
khi đả đảo
tiếng vui
tiếng buồn
lời ghét
lời thương
thay vì gõ cửa trái tim
lại dỗi mắt đi tìm
cái nheo mắt
cái gật đầu
của những tai to mặt lớn

Tính tôi cà chớn
nên thường có những câu thơ gàn bướng
dở hơi
nếu lỡ làm các anh không vui
xin mở lòng đại lượng

Nhớ thuở còn chiến chinh
nếu không may ngã xuống hy sinh
ngoài vòng đai chi khu Đại Lộc
hay trên đường tiến quân lên Thường Đức

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhĩ

tôi, người lính nhảy dù Lữ Đoàn 1
nhắm mắt xuôi tay
vẫn mỉm cười
vì đã dâng hiến đời trai
bảo vệ lá cờ vàng ba sọc đỏ
bảo vệ miền nam tự do
có ngôi nhà xinh xinh nho nhỏ
ở Hóc Môn
mái ấm của những người tôi quý tôi thương

Bây giờ các anh nhìn xa trông rộng
soạn sách lược đấu tranh
hãy chỉ rõ mục tiêu
những người lính chúng tôi sẽ bắn
bắn thẳng vào đầu
những tên trùm cộng sản
nhưng đừng bắt chúng tôi
chĩa súng về phía cha mẹ anh em mình
“Mỗi người một chút hy sinh”
hy sinh kiểu đó...
công cuộc chống cộng sẽ đâu còn ý nghĩa

Các anh hô hào
“Đừng về Việt Nam!
Về Việt Nam là phản quốc!”
“Đừng gọi tiền về Việt Nam!
Gọi tiền về Việt Nam là phản quốc!”

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Nghe lời các anh
chúng tôi
không những bất hiểu
bất nhân
mà còn vong ân
bội nghĩa
chúng tôi có phản quốc hay không?
lịch sử sẽ làm sáng tỏ
giữa thời buổi nhiều nhượng
luân lý suy đồi
chúng tôi chỉ có sống sao
cho xứng đáng con người

Các anh đòi

**Vận động để đạo luật cấm gửi tiền và du lịch
Việt Nam
được ban hành**

Ôi! Nếu quả thật đất nước mình
đã đến hồi mặt vận
đề nghị của các anh được chấp thuận
đường phố Việt Nam
sẽ sạch bóng Việt kiều
sẽ không còn những khuôn mặt
tự đắc hiu hiu
áo gấm về làng
vung tiền đô

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

mua của lạ

Nhưng cũng không còn những đứa con
thương cha mến mẹ
những người em
người chị
người anh
ăn ở có nghĩa
có tình

Những đám giỗ
đám ma
đám cưới
vắng những giọt nước mắt
mừng mừng tủi tủi
bà con dòng họ đoàn viên
người đi kẻ ở sẽ như Chức Nữ Ngưu Lang
suốt đời chia cách
bởi các anh đã phá sập cầu Ô Thước

Các anh có xem tấm hình
hai anh em người Hàn Quốc?
hơn 50 năm

kẻ Bắc người Nam
gặp nhau nước mắt tuôn trào
rồi chia tay ghen ngào
đau thương xé ruột

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Nếu một mai cũng cảnh ấy
nhưng là hai người Việt
mặt mũi các anh sẽ để đâu?
con Lạc cháu Hồng sẽ nghìn đời sau
nguyên rủa

Khi đọc tin
những người dân miền Bắc
nghe lời đảng đấu tranh giai cấp
đem cả cha mẹ
anh chị em mình
ra đấu tố

Bà mẹ Củ Chi
đã “giết chết lời ru”
bóp mũi đưa con thơ
vì nó đại khờ lên tiếng khóc
dưới hầm bí mật

Và nghe ông Hồ Chí Minh
“Nếu cần phải đốt cháy cả dãy Trường Sơn...”
các anh chép miệng
“Bọn họ có lý tưởng
nhưng thiếu một trái tim.”

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Nếu quả thật
gia đình
họ hàng các anh
không còn ai ở Việt Nam
hoặc lắm bạc nhiều vàng
không cần tiếp tế
thì các anh
hơi giống mấy tay cò mồi gian trá
hồ hào mọi người hy sinh
cắt tình máu mủ ruột thịt của mình
trong khi chính các anh
hy sinh mấy giọt nước miếng

Nếu các anh
thật còn họ hàng thân quyến
nghèo khổ ở Việt Nam
mà vẫn can đảm
dũng dạc
đàng hoàng
đọc bản tuyên bố
thì với các anh
chúng tôi vừa nể phục
nhưng cũng vừa ghê sợ
các anh chê “họ thiếu một trái tim”
còn các anh
tuy có tim
nhưng xơ cứng
nên thiếu lòng nhân ái?

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Một thời hết mình chống cộng
tôi biết cái thiên đường
mà những người cộng sản cố công tạo lập
chỉ là địa ngục
không có chỗ
cho phẩm giá của con người
đọc lời kêu gọi của các anh
tôi bỗng nực cười
các anh chống cộng sản
nhưng không khéo
chính các anh đang trở thành người cộng sản

Chế độ cộng sản
độc đảng
độc tài
đẻ ra thói nát bát công
đẩy người dân đến bước đường cùng
muốn sống còn
phải mánh mung
chữ dối
chữ gian
hằn trên khuôn mặt

mỗi hành động
phải tính toán
lường gạt
và phải quên đi

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

mình cũng có một linh hồn

Đáng sợ và đáng buồn
không phải
tại có quá nhiều người phạm tội
mà vì
những người tạo ra tội lỗi
lại rất thản nhiên
vui vẻ tươi cười
“Cơ chế mình nó thế!”
“Chế độ mình nó thế!”

Riêng tôi
mười mấy năm bị hành hạ đọa đày
cha chết tử hờn
đàn em mất hết tương lai
gia đình tan nát

Đã đôi lúc đau thương chất ngất
muốn “đạp lên xác Lê Duẩn, Trường Chinh”
muốn “về giữa Ba Đình
bắn thi thể Hồ Chí Minh bắn ra đông hải” (2)

Giờ đây
phương thuốc thời gian
đã giúp lòng dịu lại
mắt tôi

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

không còn như ngày xưa
rực lửa căm thù
nhưng di hại của chế độ công sản trên quê hương
làm sao tôi quên được?

Tôi biết các anh
cũng nặng lòng với nòi giống Việt
muốn mau mau thay đổi màu cờ
để làn gió dân chủ tự do
thổi mát những khuôn mặt
đang cần khô héo úa

Nhưng vì nôn nóng các anh sơ hở
phương sách của các anh
lý chưa đủ thuyết phục
lại thiếu hẳn một chữ tình
thấy bất bình
nên có vài lời tâm sự

Giờ này nhiều người Việt Nam đang mơ
các sĩ phu yêu nước
mơ thấy quân Tàu dùng bước
xâm lăng
trước quân dân ta trên dưới một lòng
hùng hực khí thế Hội Nghị Diên Hồng
nơi biên ải

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Những cô gái
tuổi xuân phơi phới
vì hiếu nghĩa với gia đình
đang dự định bóp nát trái tim
chít khăn tang
cho mỗi tình đầu thơ mộng
bán mình đến một phương trời xa thăm
như Thúy Kiều
mơ thấy đang nằm trong vòng tay người yêu
ngập tràn hạnh phúc

Những nhà thơ
nhà văn
xưa muốn yên thân
nên biết hèn
biết sợ (3)
lắm lét nhìn lưỡi dao lơ lửng trên đầu
bóp chết lòng tự hào
âm thầm nuốt nhục
bởi mỗi câu thơ

câu văn
đâu còn là nhịp đập
của trái tim
mơ thấy mình
như những cánh chim
cầm bút bay cao
giữa trời lộng gió

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

.....

Tôi cũng đang thả hồn vào một giấc mơ
mơ thấy mình đang ngủ say sưa
dưới gốc dừa
bên bờ một dòng sông quê hương
tỉnh dậy thấy làng xóm
phố phường
không còn nữa
bóng dáng lá cờ đỏ sao vàng

Người đi
kể lại
nói cười vui vẻ
mặt mày rạng rỡ
trong nắng sáng chan hòa
dường như mỗi người
đều đã có ít nhất một ước mơ
thành hiện thực

Chú thích:

- (1) Cửa hàng bán quần áo cũ
- (2) Thơ Phạm Đức Nhì
- (3) Ý của nhà văn Nguyễn Tuân

*Viết xong tháng 10 năm 2012 tại San Leon,
Texas.*

Như thế là tội ác - thơ phạm đức nhì

Như thế là tội ác

Thơ phạm đức nhì

Tủ Sách T.Vấn & Bạn Hữu

Ấn bản điện tử

Thực Hiện 2016

©Tác Giả giữ bản quyền